

[Hagen Hagensen.]

som overhovedet gør ligt, og at man sørgede for at sikre de svagere og de svageste i trafikken på bedst mulig måde.

Ikke alle har været enige om, hvad man skulle gøre for at nå frem til dette mål, og jeg er da ganske enig i det, der allerede er sagt fra denne talerstol i dag om, at det i mange tilfælde netop er den menneskelige faktor, der er det afgørende, de menneskelige fejl, der forvolder de største trafikskader.

Jeg tror ikke på, det alene er farten. Jeg hører til dem, der holder for, at man egentlig skulle have en hastighed alene begrænset af det ansvar, man kører under, fordi det meget, meget bedre end bestemte grænser sætter grænsen for, hvordan man bør køre.

Men for knallerternes vedkommende nåede vi i fjor, hvor der også var forskellige meninger om, hvorvidt man skulle sætte en 40 km grænse eller en 30 km grænse, frem til, at det skulle være 40 km/t, og flertallet af den daværende konservative gruppe gik også ind for 40 km fartgrænsen, med hvad dertil var knyttet af regelsæt om sikkerhedsudstyr, vægtgrænse m. v.

Så har vi både før og efter det forslag til ændring af færdselsloven, som er fremsat af hr. Voigt, modtaget adskillige henvendelser både fra dem, der kan noget om færdsel, og fra dem, der blot har et følelsesmæssigt betonet forhold til færdsel. I den forbindelse kan jeg sige, at der ikke for mig at se er fremkommet noget nyt, der kunne indvirke på, om man skulle lave det regelsæt om. Hver kan have sin mening derom; jeg synes for så vidt, det skulle have været prøvet, om ikke netop det, man her var nået frem til, var det rette og kunne bære igennem med de følgeregler, som det jo har andetsteds i færdselsloven om, hvorledes knallerter skal køre, hvor de skal køre, og på hvilken måde de i det hele taget skal behandles.

Men så er der kommet det ind i debatten, at man i stedet for de 40 km/t nu fra et flertal i retsudvalget foreslår en fartgrænse på 35 km/t. Jeg må erkende, at jeg finder det helt forkert. Hvis vi lavede en 40 km grænse, der var uden enhver form for tolerance, var de 40 km noget, som enhver skulle rette sig efter. Vi har haft 30 km grænse med en vis tolerance, men nu vil man altså have en grænse på 35 km, der i realiteten kommer til at betyde det samme som 40 km. Det synes jeg er forkert,

for derved stikker man blå i øjnene på dem, man i realiteten vil hjælpe.

Derfor finder vi i den konservative gruppe, også jeg selv, efter overvejelser også på grundlag af de mange henvendelser, der er kommet, at det – selv om jeg for mit vedkommende kunne have fastholdt en 40 km grænse uden tolerance – ville være helt forkert at gå ind for 35 km med tolerance, da man i realiteten derved kommer til at gøre det samme, som man gjorde før. Vi er derfor indstillet på for vort vedkommende at stemme imod det af flertallet stillede ændringsforslag om 35 km grænsen, og det vil altså i realiteten sige, at vi går ind for hr. Voigts forslag til ændring af færdselsloven om en fartgrænse på 30 km/t.

Hvad angår vægtgrænsen, er der forskellig opfattelse i min gruppe. Jeg for mit eget vedkommende holder på, at den vægtgrænse, der er fastlagt, og som vi drøftede med justitsministeren, på 60 kg, bør bevares, idet jeg navnlig finder, at jo større knallerterne bliver, jo større er vel også faren for, at de forholdsvis lettere kan gøres ulovlige og derved udsætte ikke blot den, der fører dem, men også andre for større skader, fordi man er ukendt med at føre dem med en større fart, end de er beregnet til.

Så skal jeg nøjes med i øvrigt at sige, at her må enhver tage sin stilling ud fra det, man mener er det rette for at styrke de svagere og de svageste i trafikken, også dem, der skal bruge knallerterne. Vi er altså nået til den overbevisning, at det gør vi bedst ved trods alt at fastholde den fartgrænse, der nu er gældende, når man har villet lave disse mange krummelurer på det, som i realiteten ikke vil komme til at betyde nogen særlig forskel fra det, der skulle have været det gældende.

Til slut vil jeg blot sige, at jeg finder, at den retsforfølgning, der finder sted, når man møder knallerter, som er tunede eller gjort ulovlige på anden måde, egentlig burde have til følge, at man konfiskerede køretøjet, i hvert fald i langt højere grad, end tilfældet har været.

Mimi Jakobsen (CD):

Begrebet parlamentslede er jo oppe i tiden, tilsyneladende i hvert fald. Man støder meget ofte på det i pressen, men bemærkelsesværdigt sjældent, når man er ude at snakke med folk i almindelighed. Men det har også i denne debat været anført, at en af grundene til den påståede parlamentslede er, at folketinget ikke står